

Ιεραπόστολος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΩΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Ιεραπόστολος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Έτος ΛΔ' - Άρ. τεύχ. 135
Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2023

Διεύθυνση:
Ίεραποστολικός Σύνδεσμος
«Άγιος Κοσμάς ο Αίτωλος»
Οδός Λαγκαδά 190,
Τ.Κ. 564 36 Σταυρούπολη
Θεσσαλονίκη - Greece

Άναγνωρισμένο Σωματείο
Άπόφ. Πρωτοδ. Θεσ/νίκης,
Άρ. 684/1990, Κωδικός 2406

Ίδρυτής: † Γεώργιος Δ. Ασλανίδης

Έκδότης: Τα μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου

Άσλανίδης Δημήτριος
Πρόεδρος

Κατσαρός Κωνσταντίνος
Άντιπρόεδρος

Δημούδης Άριστείδης
Γεν. Γραμματέας

Κωνσταντινίδης Δημήτριος
Ταμίας

Μπαρέκας Βασίλειος
Α' Μέλος

Ίωαννίδης Κλεόβουλος
Β' Μέλος

Άσλανίδης Ευθύμιος
Γ' Μέλος

Ώρες Γραφείου:
8.30 π.μ. - 18.00 μ.μ.
Τηλέφωνα έπικοινωνίας:
2310 606920, 602602
FAX 2310 606920

Το περιοδικό ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

Στοιχειοθεσία, ένθεσεις, αποχρωματισμοί,
έκπτωσηση, βιβλιοδεσία: I & C Ανώνυμη
Φαρμακευτική & Έκτυπωτική Έταιρεία
ΧΡΟΜΟΥΡ • Τηλ. 2310 951620

Κόστος τεύχους: 1,50 ευρώ

Περιεχόμενα

- 283 | Στην κατάξερη στέπα της Τανζανίας
288 | Οί νέοι της Έπισκοπής και ο νέος Διάκονος
291 | Γεύση αιωνιότητας στο χωριό Κιραμπα
296 | Οί ανάγκες των σχολείων του Μαλάουι
298 | Η τέχνη της αγάπης
301 | Ίεραποστολικές περιοδείες στην έπαρχία της Κινσάσα
308 | Μπορούσε να έλθει στην Άφρική ο Άγιος Παΐσιος;
313 | Όσοι εις Χριστόν έβαπτίσθητε...
317 | Ίεραποστολή, ο πραγματικός σκοπός της Έκκλησίας

Μπορείτε να καταθέσετε την βοήθειά σας σε έναν
άπό τους τρεις τραπεζικούς λογαριασμούς.

1. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

235/296004-49

IBAN: GR940110235000023529600449

SWIFT (BIC): ETHNGBAA

2. ALPHA BANK

479-002101-029168

IBAN: GR3401404790479002101029168

3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

5231-013724-415

IBAN: GR5001722310005231013724415

 ierapostolos.gr

 iersyn@iersyn.gr

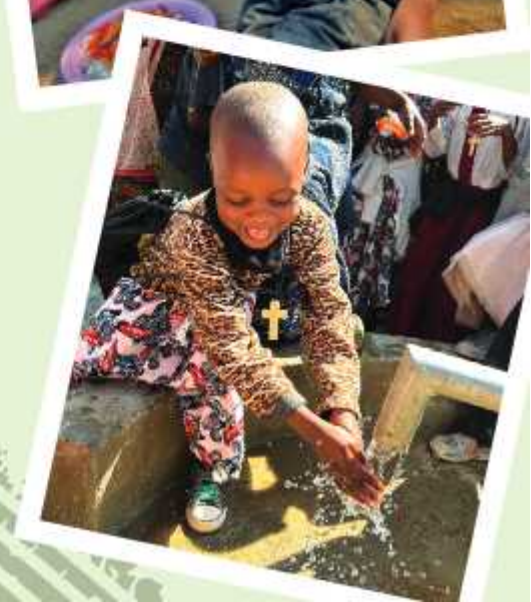
 [Ιεραπόστολος](https://www.facebook.com/ierapostolos)

Στήν κατάξερη στέπα τῆς Τανζανίας

Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀρούσας καί Κεντρικῆς Τανζανίας κ. Ἀγαθονίκου σέ ἐνορίες τῆς περιφέρειας Ἰρίνγκα δημιουργήθηκαν νέες γεωτρήσεις, ἐνῶ ἐπισκευάζονται καί καθαρίζονται οἱ προηγούμενες, ὥστε τό νεράκι νά μὴν στερεῦει ποτέ.

Ἡ διάνοιξη γεωτρήσεων εἶναι μία πολύ σημαντική συνεισφορά τῆς Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στίς ἀμέτρητες ἀνάγκες τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀφρικῆς. Δέν μπορούμε νά ἀναλογιστοῦμε τόν κόπο καί τήν ταλαιπωρία τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι βαδίζουν χιλιόμετρα, γιά νά γεμίσουν «ἐναν» κουβά νερό.

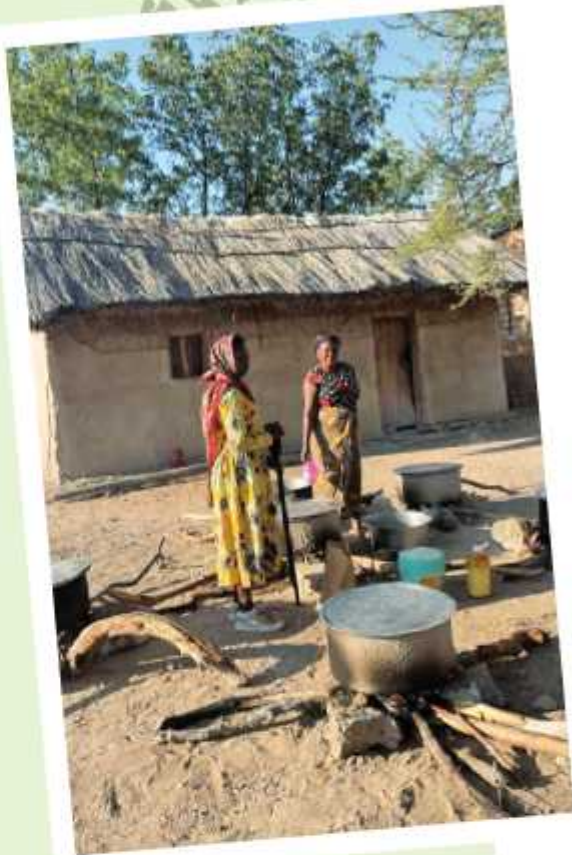
Μέ τήν ἀμέριστη συμπαράσταση καί τήν βοήθεια ὄλων σας προσπαθοῦμε διαρκῶς νά δημιουργήσουμε ὅσο τό δυνατόν περισσότερες γεωτρήσεις, ὥστε σέ ὅσο τό δυνατόν περισσότερα χωριά, ἰδιαίτερα στά ἀπομακρυσμένα τῆς ξερῆς ἀφρικανικῆς στέπας, νά ὑπάρχει μία ἐστία καθαροῦ νεροῦ! ”

Ήταν στά μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ πού ταξιδεύαμε ἀπό νωρίς τό πρωί μέσα στήν ἀφρικανική στέπα μέ προορισμό τό χωριό Μαφλουτο, ἕνα φτωχό χωριό τῆς ὑπαίθρου πού αὐτή τήν περίοδο μαστίζεται ἀπό τήν παρατεταμένη ξηρασία. Ἡ σκόνη καί τά γυμνά ἀπό φύλλα δένδρα κυριαρχοῦσαν στό κατάξερο σκηνικό, ἐνῶ στόν δρόμο διαρκῶς συναντούσαμε ἀνθρώπους μέ τά κοπάδια τους νά ψάχνουν ἀπεγνωσμένα γιά λακουβίτσες μέ λίγο νεράκι, γιά νά παρηγορήσουν τήν δίψα τους.

Κάποια στιγμή, ἐνῶ πλησιάζαμε, ἄρχισαν νά διακρίνονται μέσα στήν σκόνη τοῦ χωματόδρομου κάποιες λευκοφορεμένες μορφές. Ήταν τά μικρά παιδιά πού διακονοῦν στήν ἐκκλησία καί πε-

ρίμεναν στόν δρόμο γιά νά μᾶς ὑποδεχτοῦν. Τά χαρούμενα προσωπάκια τους ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἀνταμοιβή μετά τόν κόπο τοῦ ταξιδιοῦ σέ ἕναν δύσκολο χωματόδρομο. Φτάνοντας στόν Ἱερό Ναό τοῦ Προφήτη Ἡλία εἶδαμε ὅλους τούς πιστούς νά μᾶς περιμένουν, ἐνῶ οἱ γυναῖκες ἀπό νωρίς τό πρωί εἶχαν ξεκινήσει τήν προετοιμασία γιά τό μαγεῖρεμα τοῦ φαγητοῦ.

Στήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία πού ἀκολούθησε μικροί καί μεγάλοι συμμετεῖχαν μέ πολύ ἐνθουσιασμό, ἐνῶ οἱ λεπτές φω-

νοῦλες τῶν μικρῶν παιδιῶν πού μιλοῦσαν μεταξύ τους ἢ γκρίνιαζαν καί λιγάκι, ἦταν σάν νά κρατᾶνε ἴσο στούς χορούς τῶν ψαλτῶν. Πρίν τήν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε λαμπρή λιτανεία καί ἀναπέμφθηκε δέηση ὑπέρ ὑγείας καί βοήθειας τῶν κατοίκων. Στό σύντομο κήρυγμα πού ἀκολούθησε οἱ πιστοί ἄκουσαν γιά τόν βίο καί τά θαύματα τοῦ Προφήτη Ἡλία, γιά τήν σημασία τῆς συμμετοχῆς στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί ὅτι μέσα στήν Θεία Λειτουργία ἐνωνόμαστε καί γινόμαστε ὅλοι Σῶμα Χριστοῦ. Αὐτό ἔκανε ἐντύπωση στούς πιστούς, γιατί αὐτή τήν ἐνότητα καί τήν ἀγάπη ποθοῦν ὅλοι οἱ ἀπλοί ἄνθρωποι σέ ὄλες τίς χώρες τοῦ κόσμου ἀνεξάρτητα ἀπό τό χρῶμα καί τήν κοινωνική τους κατάσταση.

Μετά τήν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας διανεμήθηκαν σχολικά εἶδη στούς μαθητές τοῦ χωριοῦ. Ἐκείνη τήν στιγμή ἤρθαμε ἀντιμέτωποι μέ μία τραγική κατάσταση τῆς καθημερινότητάς τῶν φτωχῶν οἰκογενειῶν τῆς

Ἀφρικῆς. Ὅρισμένα παιδιά δέν ἦρθαν κοντά μας γιά νά λάβουν τά σχολικά εἶδη, ἀλλά κοιτοῦσαν ἀπό μακριά. Ὅταν τοῦς ρωτήσαμε γιατί δέν ἔρχονται, μᾶς ἀπάντησαν ὅτι δέν τοῦς χρειάζονται γιατί δέν πᾶνε στό σχολεῖο. Αὐτά

τά παιδιά μένουν εκτός σχολείου, γιατί οι γονείς τους δεν έχουν χρήματα να αγοράσουν τις απαραίτητες στολές που φοράνε όλοι οι μαθητές στην Τανζανία και είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την συμμετοχή τους στο μάθημα. Αμέσως ο ιερέας της Ένορίας πήρε κοντά του αυτά τα παιδιά και αφού μίλησε μαζί τους, τά παρότρυνε να έγγραφουν στο σχολείο και τά διαβεβαίωσε πως η Εκκλησία θα καλύψει τις ανάγκες τους. Η περίπτωση αυτή δεν αποτελεί κάτι πρωτόγνωρο, αλλά είναι ένα κομμάτι της καθημερινότητας των φτωχών χωριών της Τανζανίας, ιδιαιτέρως αυτών που βρίσκονται στα βάθη της στέπας, σέ έρημες και δύσβατες για τον άνθρωπο περιοχές.

Λίγες μέρες αργότερα μία νέα γεώτρηση διανοίχτηκε στην γη της Τανζανίας, στον αβλαιο χώρο του Ίερού Ναού Αγίου Αντωνίου

στό χωριό Ντούλι.

Οι πιστοί μās περίμεναν με άλυπομονησία, καθώς από νωρίς τό πρωί είδαν τά μηχανήματα νά καταφθάνουν. Αφού τελέσαμε τόν Άγιασμό και εύλογήθηκε τό έργο, όλοι μαζί προσκατερούσαμε τις πρώτες σταγόνες. Μάλιστα τά μικρά παιδιά έτοιμάζονταν νά γευθουν πρώτα τό καθαρό νεράκι, αλλά μία έκπληξη μās περίμενε όλους. Φτάνοντας στά 120 μέτρα βάθος μία μεγάλη ποσότητα νερού έκτινάχθηκε και μās έκανε όλους μούσκεμα. Οι πρώτες εκφράσεις «Δόξα τῷ Θεῷ» άκούστηκαν άμέσως, αλλά στην συνέχεια μικροί και μεγάλοι γελούσαμε γι' αυτή την μεγάλη δωρεά και για τό γεγονός ότι «όλοι μαζί» γευθήκαμε «πρώτοι» τό καθαρό νεράκι.

Έπειτα, στό σημείο προσήλθε και ο Πρόεδρος του χωριού, ό όποιος εύχαρίστησε την Εκκλησία μας για τις πάμπολλες δω-

ρεές (σχολικά είδη, γεύματα, ρούχα, παπούτσια) προς τούς ὀρθόδοξους πιστούς ἀλλά καί ὄλους τούς κατοίκους τῆς περιοχῆς. Συγκινημένος γιά τό νέο αὐτό ἔργο, τήν εὕρεση καθαροῦ νεροῦ, συνεχῶς ἐξέφραζε τίς εὐχαριστίες του πρὸς τόν Θεοφιλέστατο καί ὄλους τούς δωρητές ἀπό τήν μακρινή γι' αὐτούς Ἑλλάδα, πού δέν ξεχνᾶνε τούς Ἀφρικανούς ἀδελφούς τους.

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, μαζί μέ τήν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀγωνίζεται νά προσφέρει ἀνιδιοτελῶς λίγες σταγόνες ἐλπίδας σέ αὐτούς τούς ἀνθρώπους καί ἰδιαίτερα στά μικρά παιδιά πού εἶναι τό μέλλον τοῦ κόσμου. Προσφέροντας μία σχολική τσάντα, λίγα τετράδια καί μολύβια ἢ μία μαθητική στολή συμμετέχουμε στόν ἀγῶνα τῶν παιδιῶν τῆς Ἀφρικῆς γιά τήν συμμετοχή στό ὄνειρο καί σέ μία ισότιμη ἐκπαίδευση, γιατί ὄλα τά παιδιά, ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ἔχουν δικαίωμα στήν μόρφωση.

Συνεχίζουμε τήν εὐλογημένη αὐτή προσπάθεια ἐλπίζοντας στήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί στίς φιλόνηρες καρδιές σας. Ἡ στήριξή σας στό θεάρεστο αὐτό ἔργο εἶναι πολύτιμη.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς

Οι νέοι τῆς Ἐπισκοπῆς καί ὁ νέος Διάκονος

Σέ κλίμα χαρᾶς καί ἀγαλλίασης οἱ χριστιανοί τῆς Ἐνορίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῆς πόλεως τῆς Μπουκόμπα ὑποδέχθηκαν τόν νέο κληρικό τους, τόν διάκονο π. Ἰωσήφ Ἰωσαφάτ Καζόμπα, πού χειροτονήθηκε τόν περασμένο Φεβρουάριο.

Ὁ π. Ἰωσήφ γεννήθηκε ἀπό ὀρθόδοξη οἰκογένεια καί ἀπό μικρός ἤθελε νά γίνει κληρικός. Μᾶς εἶπε χαρακτηριστικά: «Ἦμουν μικρό παιδί, ὅταν ἔβλεπα τόν ἱερέα νά λειτουργεῖ μέ τά ὠραία ἄμφιά του καί μέσα μου γεννήθηκε ὁ πόθος νά γίνω ἱερέας». Ὁ ἱερέας πού τόν ἐνέπνευσε καί τόν μεγάλωσε ἦταν ὁ π. Νικόλαος Ρουμπίσο, ὁ δεύτερος Τανζανός ἱερέας πού χειροτονήθηκε στό Ναϊρόμπι τό 1986 ἀπό τόν νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβα-

νίας κ. Ἀναστάσιο. Αὐτό μᾶς δείχνει πόσο ἐμπνέει καί μαγνητίζει τό παράδειγμα τοῦ καλοῦ ἱερέως στήν καλλιέργεια τῆς κλίσης τῶν νέων πρός τήν ἱερωσύνη.

Ἡ κλίση του καλλιεργήθηκε ἰδιαίτερα ἀπό τόν π. Παῦλο Καγκόμα, ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ρουμπάλε. Μετά τήν ἀποφοίτησή του ἀπό τό Γυμνάσιο τοῦ «Ἁγίου Σωσθένη» στό Ρουμπάλε, στάλθηκε στήν Ἱερατική Σχολή «Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Μᾶρκος» στήν Μπουκόμπα. Ἐδειξε μεγάλη πρόοδο καί στά θεολογικά μαθήματα, ἔμαθε νά ψάλλει βυζαντινά καί ἰδιαίτερα προόδευσε ἡ ἱεραποστολή πού ἀνέλαβε σέ συνοικία τοῦ Καγκόντο

της Μπουκόμπα.

Ἡ χειροτονία αὐτή εἶναι καρπός τῶν Σχολείων τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Γυμνασίου καί τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς. Αὐτό δείχνει τόν σπουδαῖο ρόλο στήν πρόοδο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας πού ἐπιτελοῦν τά Σχολεῖα μας.

Τό μυστήριό πραγματοποιήθηκε ἐν μέσῳ πολλῶν νέων πού εἶχαν προσέλθει ἀπό ὅλες τίς Ἐνορίες τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς, γιά νά ὀργανώσουν τόν Σύνδεσμο Ὁρθοδόξων Νέων «Ἁγία Αἰκατερίνα ἢ Πάνσοφος».

Οἱ σαράντα νέοι ἀπό ὅλη τήν Ἐπισκοπή, στήν πρώτη συνεδρίασή τους στίς 11 Φεβρουαρίου, ἀκουσαν τίς εἰσηγήσεις τοῦ Ἀρχιμ. Σωφρόνιου Γκουτζίνη, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ξάνθης, μέ θέμα: «Ἐνωμένοι

μέ τήν Ἐκκλησία καί μεταξύ μας» καί τοῦ θεολόγου Γιάννη Τούμπα μέ θέμα: «Ἡ θέση τῶν νέων μέσα στήν Ἐκκλησία».

Στήν δεύτερη συνεδρίαση, ἀφοῦ ἀκουσαν τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο κ. Χρυσόστομο πού μίλησε μέ θέμα: «Ἡ ἀνάγκη ὀργάνωσης τῶν Ὁρθοδόξων νέων», ἔκαναν ἐκλογές καί ἐξέλεξαν ἑπταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, πού θά ὀργανώνει τήν δράση τῶν νέων στήν Ἱ. Ἐπισκοπή Μπουκόμπα καί Δυτικῆς Τανζανίας.

Οἱ νέοι πῆραν σοβαρές ἀποφάσεις πού θά βοηθήσουν πραγματικά τήν Ἐπισκοπή. Πρότειναν νά καλλιεργήσουν τά κτήματα τῆς Ἐπισκοπῆς καί νά βάλουν μελίτσια, ἀφοῦ σχεδόν ὅλοι οἱ νέοι μας εἶναι γεωργοί. Ἐπίσης παίρνουν τήν πρωτοβουλία νά

δημιουργήσουν τό κηροπλαστεῖο γιά τίς ανάγκες τῆς λατρείας τῶν Ναῶν μας. Ἀποφάσισαν τέλος νά κάνουν ἐκπομπές στά τοπικά ραδιόφωνα καί νά κυκλοφορήσουν νεανικό ἐνημερωτικό φυλλάδιο.

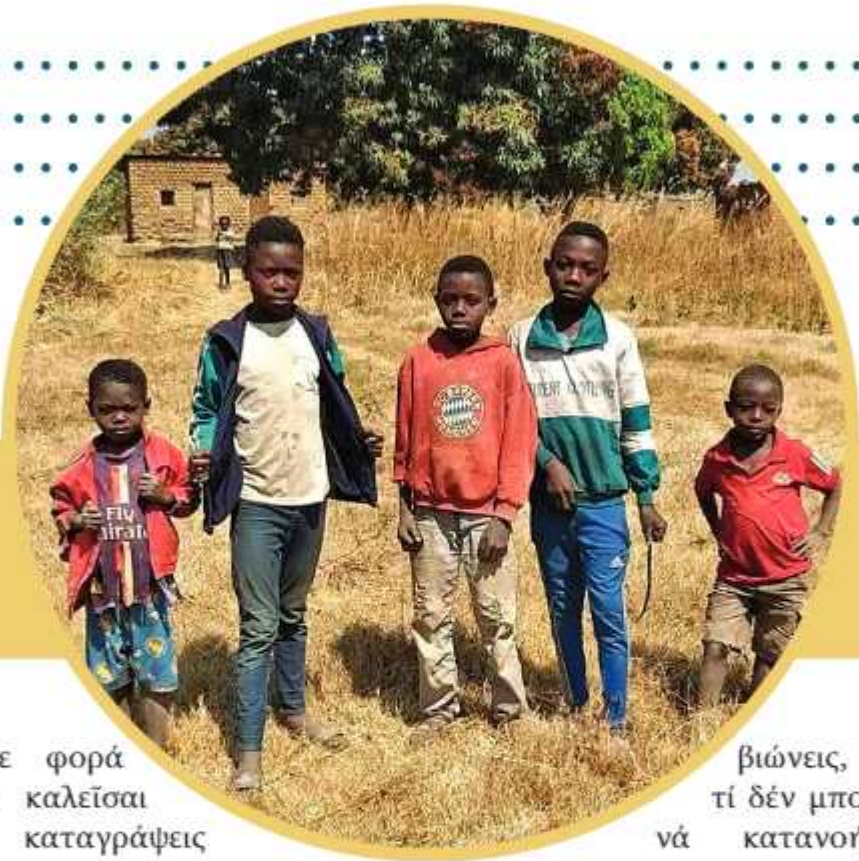
Μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν δική σας διαρκή συμπαράσταση, τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας στήν Μπουκόμπα τῆς Δυτικῆς Τανζανίας προχωρᾶ ἀπρόσκοπτα παρά τίς ὅποιες δυσκολίες.

Αὐτή τήν χρονική περίοδο γίνεται μεγάλη προσπάθεια ἀγορᾶς λειτουργικῶν σκευῶν (θυμιατά, σταυροί ἁγιασμοῦ) καί ἀμφίων γιά τούς νέους Ἱερεῖς μας (ζωστικά, γιλέκα, σκουφιά). Κάνουμε ἔκκληση στίς φιλόνηρωπες καρδιές σας, νά συνδράμετε στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων σας τήν προσπάθεια αὐτή.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς

Γεύση αιώνιότητας στό χωριό Kiramba

Κάθε φορά που καλείσαι να καταγράψεις ένα θαυμαστό γεγονός από την Έξωτερική Ίεραποστολή στην Αφρικανική Ήπειρο, έρχεσαι αντιμέτωπος με μία πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι τό θαύμα. Μπορεί σέ έμάς τούς Όρθοδόξους Χριστιανούς νά άκούγεται κάτι τό συνηθισμένο, αλλά έδώ στην Αφρική είναι μία άλήθεια.

Αυτή ή άλήθεια σέ κάνει νά αίσθάνεσαι όλιγαρκής με αυτό πού

βιώνεις, γιατί δέν μπορείς νά κατανοήσεις σέ βάθος την άξία αυτού του θαύματος. Γι' αυτό και μπορούμε νά συγκρίνουμε την ζωή έδώ στην Αφρική με την ζωή των πρώτων χριστιανών, όπως διαβάζουμε στό βιβλίο των Πράξεων των Άποστόλων, την περίοδο πού είχάν όργανωθεί οι πρώτες χριστιανικές κοινότητες: «*Εγένετο δέ πάση ψυχή φόβος, πολλά τε τέρατα και σημεία διά των άποστόλων έγίνετο*» (Πράξ. 2,43).

Αυτό τό διαπιστώνουμε σέ κάθε μας βήμα. Έρχομαστε αντιμέτωποι μέ μία εκπληξη. Σέ κάθε μας συνάντηση διαπιστώνουμε κάτι καινούργιο. Σέ κάθε θαῦμα πού βλέπουμε ἢ ἀκοῦμε, αἰσθανόμαστε τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Σέ κάθε μας στόχο ἀποβλέπουμε σέ νέες ἐλπίδες.

Γι' αὐτό καί στόχος τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας εἶναι κυρίως ὁ εὐαγγελισμός καί ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Φυσικά, καί τό κοινωνικό ἔργο γίνεται μέ τόν καλύτερο τρόπο, ἀλλά, ὅπως εἶπαμε, τό οὐσιαστικό ἔργο εἶναι ὁ εὐαγγελισμός τῶν ἀθανάτων ψυχῶν.

Σέ αὐτό τό σημεῖο, θά θέλαμε νά σᾶς κάνουμε κοινωνούς τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, γεγονότων καί θαυμάτων πού ζοῦμε καθημερινά ἐδῶ στό Κονγκό, ὥστε νά ἀφουγκραστεῖτε κι ἐσεῖς τό θεάρεστο ἔργο πού ἐπιτελεῖται.

Εἶναι σημαντικό νά ἔχουμε ἐσᾶς συμπαραστάτες μας ὅλα αὐτά τά χρόνια. Βοηθᾶτε ποικιλοτρόπως τό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κατανγκας, ὥστε νά συνεχίζεται αὐτή ἡ πορεία ἀγάπης, φιλανθρωπίας καί προσφορᾶς στούς Ἀφρικανούς ἀδελφούς μας. Χωρίς τήν δική σας

βοήθεια δέν θά μπορούσε νά συνεχιστεί αυτό τό έργο.

Έδω στό Κονγκό γίνεται μία μεγάλη προσπάθεια νά μπορέσουμε νά κρατήσουμε τούς Όρθοδόξους Χριστιανούς μέσα στην Έκκλησία, αλλά και τούς κατηχουμένους, οί όποιοι κάνουν τά πρώτα τους βήματα μαθαίνοντας γιά τήν Όρθόδοξη πίστη και λατρεία. Ίδιαίτερη έντύπωση μάς κάνει, όταν πηγαίνουμε στά κοντινά αλλά και στά άπομακρυσμένα χωριά, γιά νά κατηχήσουμε, νά λειτουργήσουμε, αλλά και νά ακούσουμε μέ πολλή προσοχή τά προβλήματα πού έχει ό Ίερέας τής ένορίας, αλλά και οί κάτοικοι τών χωριών.

Μέ τήν βοήθεια του Θεού, βρεθήκαμε σ' ένα άπό αυτά τά άπομακρυσμένα χωριά. Στό χωριό Kiramba, 500 χιλιόμετρα μακριά άπό τό Κολουέζι, γιά νά διαπι-

στώσουμε μέ τά ίδια μας τά μάτια τό θεάρεστο έργο πού γίνεται σέ αυτή τήν ένορία. Ένα χωριό, τό όποιο δέν είναι γνωστό και ξακουστό στόν κόσμο. Δέν έχει νά επιδειξει τεχνολογικά έπιτεύγματα ούτε μεγάλες προσωπικότητες τής έπιστήμης, τής πολιτικής, τών ΜΜΕ. Οί άνθρωποι είναι φτωχοί

καί ρακέन्दυτοι. Ζούνε μέσα σέ λα-
σποκαλύβες καί άχυροκαλύβες.
Μέσα σ' αυτές τίς καλύβες έχτι-
σαν τά όνειρα καί τίς ελπίδες τους
μέ κόπο, πόνο καί δάκρυα. Τρῶ-
νε μία φορά τήν ήμέρα, κυρίως τά
άκρως άπαραίτητα. Μπουκάρι,
ρύζι, φασόλια, χόρτα, μακαρό-

νια. Φυσικά από όλα αυτά τά είδη
έκείνο κυρίως πού έχουν περισσό-
τερη ανάγκη είναι τό μπουκάρι,
πού τίς περισσότερες φορές έχουν
μόνο αυτό, γιά νά φάνε.

Γιά τά δισεκατομμύρια τῶν
άνθρώπων είναι άγνωστο τό χω-
ριό Kiramba. Γιά τόν Θεό, όμως,
είναι πολύ γνωστό. Παρόλο πού
ύστεροϋν σέ γνώσεις καί πτυχία,
άρκετοί από αυτούς τούς ανθρώ-
πους έχουν καθάριες ψυχές πού
άγωνίζονται τόν καλόν άγώνα
της πίστεως. Άγωνίζονται γιά τό
ταξίδι της αιωνιότητας, «ένθα
ούκ έστι πόνος, ού λύπη, ού στε-
ναγμός, αλλά ζωή άτελεύτητος».

Τούς προετοιμάζει γι' αυτό τό
ταξίδι κατάλληλα ό καλός καί
σεβαστός τους εφημέριος, ό π.
Άμφιλόχιος Nkulu Bendo, στην
ένορία του Ίερού Ναού Εύαγγελι-
σμού της Θεοτόκου. Τούς κατηχεῖ
καί έπειτα τούς βαπτίζει, κατόπιν
εϋλογίας του Σεβασμιωτάτου Μη-
τροπολίτου κ. Μελετίου.

Είναι ένας νέος κληρικός, πο-
λύτεκνος, πατέρας τεσσάρων
παιδιών. Άγωνίζεται μέ πολύ ζήλο

καί αὐταπάρνηση. Μὲ πολλή διάθεση καί ἀγάπη γιὰ τὴν ἱεροσύνη καί γιὰ τὸ ποίμνιό του, κάνοντας ὑπεράνθρωπη προσπάθεια. Παρόλο πού οἱ συνθήκες εἶναι δύσκολες, ἔχει καταφέρει νά ἐκκλησιάζονται 800 πιστοί, οἱ ὁποῖοι ἀψηφοῦν τίς καιρικές συνθήκες καί τούς κινδύνους.

Ὅταν λέμε ὅτι ἀψηφοῦν τίς καιρικές συνθήκες, ἐννοοῦμε ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει χτισμένος Ἱερός Ναός, ὁ Ὁρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται ἔξω στό ὑπαιθρο, κάτω ἀπό ἕνα δένδρο. Τοποθετοῦν λαμαρίνες καί νάυλον, ὅπου, σέ περίπτωση βροχῆς καί ἄλλων καιρικῶν φαινομένων, νά μποροῦν νά προφυλάσσονται, ἔστω καί γιὰ λίγο.

Εἶναι συγκινητικό καί θαυμαστό γεγονός συγχρόνως νά βλέπεις 800 ἀνθρώπους νά ψέλνουν καί νά δοξολογοῦν τόν Θεό, χωρίς νά ἀνησυχοῦν γιὰ τὰ καιρικά φαινόμενα. Ὅλοι μαζί, «*ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ*», Τόν εὐχαριστοῦν.

Ἐκεῖνο, ὅμως, πού μᾶς κάνει νά ἰσχυροποιεῖται ἡ πίστη μας, βλέποντας ὅλη αὐτή τὴν κατάσταση, εἶναι ἡ ὥρα πού ὁ π. Ἀμφιλόχιος κρατάει στά χέρια του τὸ Ποτήριον τῆς Ζωῆς, τὴν Θεία Κοινωνία, γιὰ νά τὴν μεταδώσει στοὺς φτωχοὺς καί στοὺς ρακένδυτους, στοὺς μικροὺς καί στοὺς μεγάλους, λέγοντάς τους: «*Σῶμα*

Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε».

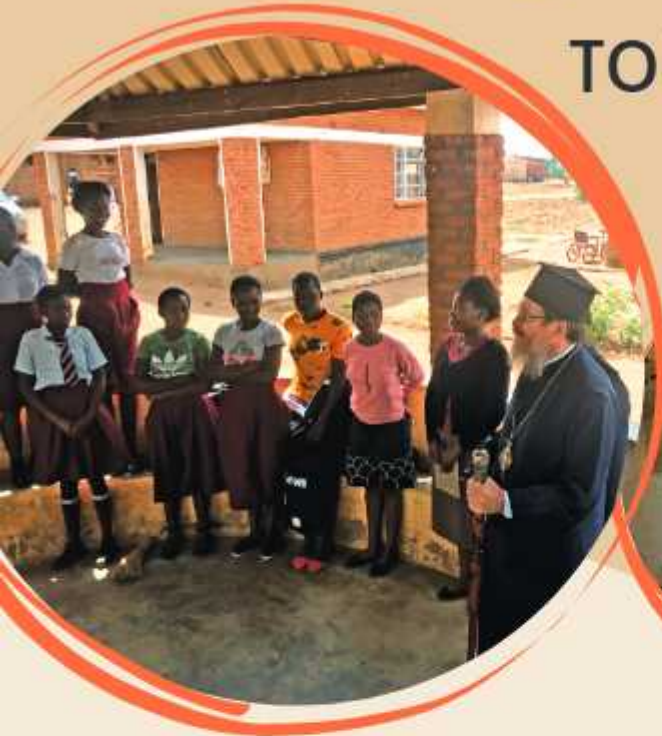
Ξαφνικά, παρατηρεῖς ἕνα μεγάλο πλῆθος ἀνθρώπων, χωρίς φωνές καί μουρμουρητά, ἀλλά μὲ κατάνυξη, σεβασμό καί ἀγάπη, νά κατευθύνεται ὑπομονετικά μπροστά στὸν π. Ἀμφιλόχιο, περιμένοντας νά λάβουν ἐσωτερικά τὸ "φάρμακο τῆς ἀθανασίας", τὴν Θεία Κοινωνία.

Μετά τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετείχαμε καί σέ ἕνα ἄλλο θαυμαστό γεγονός. Μᾶς περίμεναν 220 κατηχοῦμενοι, οἱ ὁποῖοι περιέμεναν νά ἀκούσουν μὲ λαχτάρια, σάν τὰ διψασμένα ἐλάφια, τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Νά κατηχηθοῦν, νά προετοιμαστοῦν γιὰ τὴν μεγάλη ἐκείνη ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς τους καί νά εἰσέλθουν ἔτοιμοι πλέον στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Τὸ θαῦμα πού ζήσαμε στό χωριό Kiramba χαραχτηκε μέσα στὴν καρδιά μας μὲ τὸ μελάνι τῆς πίστεως, τὸ ὁποῖο θά μᾶς συνοδεύει στὴν αἰωνιότητα. Γίναμε κοινωνοὶ μίας μοναδικῆς ἐμπειρίας. Τῆς ἐμπειρίας τῆς βιωματικῆς ἀλήθειας τῆς πίστεώς μας. Σέ ἐποχὴ ὅπου ὅλα κρημνίζονται καί ἡ "Ἀλήθεια" ἀλλοιώνεται παντοιοτρόπως, τὸ σίγουρο εἶναι ἕνα. Ὁ «*Ἰησοῦς Χριστός χθὲς καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας*» (Ἐβρ. 13,8).

† Ὁ Κωνσταντιανῆς Κοσμᾶς

Οι ανάγκες τῶν σχολείων τοῦ Μαλάου

Ὡς πολῦτιμοι συνεργάτες τῆς ἱεραποστολικῆς μας διακονίας ἐδῶ εἰς τό μακρινό Μαλάου, θά ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου Ἱεραποστόλου Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτῶλου. Δέν ἀρκεῖ νά κτίζουμε μόνο Ἐκκλησίες, ἀλλά ὅπωςδήποτε πρέπει νά δημιουργοῦμε καί σχολεῖα, οὕτως ὥστε νά μποροῦν οἱ ἄνθρωποι, κυρίως οἱ νέοι, νά μελετοῦν καί νά ἐφαρμόζουν τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι κι ἐμεῖς θέτουμε ὡς πρῶτιστο μέλημά μας, νά χτίζουμε καί νά λειτουργοῦμε σχολεῖα, ὅπου ὑπάρχει ἡ δυνατότητα, γιά νά διακονοῦμε τόν παραπάνω σκοπό.

Ἀδελφοί μου εὐλογημένοι, ἐσεῖς πού κατά τόν μέγα Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο «καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ» (Τίτ. 3,8), γνωρίζετε

πολύ καλά ὅτι ὑπάρχουν μεγάλες ἀνάγκες καί πολλά ἔξοδα γιά τήν λειτουργία τῶν Σχολείων. Ἐκτός τῆς δημιουργίας κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων καί τῆς συντήρησής τους, χρειαζόμαστε ἐξοπλισμό, βιβλία καί ἄλλα πολλά, πού καθημερινά ἀνακύπτουν.

Ἐπομένως, προσκαλοῦμε καί παρακαλοῦμε τήν ἀγάπη σας,

πρῶτον νά μᾶς ἔχετε στήν προσευχή σας, διότι αὐτό μᾶς ἐνισχύει καί δυναμώνει τόν ἀγῶνα μας καί δεύτερον βοηθήστε ὅσο δύνασθε. Νά εἴστε δέ βέβαιοι ὅτι ὁ ὀβολός σας θά ἔχει ἀντίκρισμα ἐδῶ γιά τήν νεολαία τοῦ Μαλάουι, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό μέλλον αὐτῆς τῆς χώρας.

Ἐξαιτίας τῆς φτώχειας ὑπάρχει ἐδῶ μεγάλο ποσοστό ἀγραμμάτων. Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, αὐτό τό γεγονός ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα πολλοί ἀδελφοί μας νά ἐργάζονται γιά τά πρὸς τό ζῆν μέ πενιχρότατες ἀμοιβές καί νά στεροῦνται βασικῶν ἀγαθῶν γιά τήν διαβίωσή τους ἢ νά καταφεύγουν σέ παραβατικές συμπεριφορές.

Αὐτές τίς ἡμέρες ἐπισκέφθηκα δύο ἀπό τά σχολεῖα μας, στό Λιλόγκουε, τήν πρωτεύουσα τοῦ Μαλάουι, καί διαπίστωσα ἰδίως ὄμμασι τίς πολλές τους ἀνάγκες. Δέν διαθέτουν τουαλέτες, οἱ αἰθουσες δέν ἐπαρκοῦν, ἀφοῦ ἀναγκάζονται νά χρησιμοποιοῦν μέχρι

καί τήν φιάλη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὡς αἰθουσα. Ἐπίσης, στεροῦνται γραφείου γιά τοὺς διδάσκοντες.

Πρὶν τελειώσω αὐτήν τήν, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἐνημέρωσή σας, θά ἤθελα νά ὑψώσω τά χωματένια μου χέρια, πού ὁμως, χάριτι Θεοῦ, τελοῦν τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί δίδουν «ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καί ζωὴν τὴν αἰώνιον» καί νά ἀναφωνήσω ἀπό τά βάθη τῆς ἀμαρτωλῆς μου καρδίας: «*Θεέ καί Κύριε τῶν Δυνάμεων καί πάσης Κτίσεως Δημιουργέ, ἐξαπόστειλον τό Ἅγιόν Σου Πνεῦμα καί νύξον καρδίας εὐπροσδέκτους*», ὥστε νά δείξουν φιλόνητα σπλάχνα στήν παράκληση τοῦ ταπεινοῦ καί ἀμαρτωλοῦ καί ἀναξίου Ἐπισκόπου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Μαλάουι.

Μετά πολλῆς εὐγνωμοσύνης καί ἀπείρων εὐχῶν ἀσπάζομαι ἅπαντας ἐν φιλήματι Ἁγίῳ.

† Ὁ Μαλάουι Φώτιος

Ἡ τέχνη τῆς ἀγάπης

Γιὰ τόν μεγάλο Ὅσκαρ Οὐάιλντ ὁ Χριστός ἀνήκει στοὺς ποιη-
τές. Γιὰ ἐμᾶς ἀπὸ σήμερα ὁ Χριστός ἀνήκει στοὺς μπασιότες.

Ἦταν τό πρώτο ἔτος στήν Τολιάρρα, μάλλον οἱ πρώτες μέρες. Ὁ φόβος τοῦ ἄγνωστου τόπου δίνει χώρο στήν περιέργεια γιὰ τόν ἴδιο τόν τόπο. Ὅσο ὁ ἥλιος ἦταν στήν ἀκμή του, ἔβγαζα ἀλυσίδες, ἄνοιγα κλειδαριές, σήκωνα τά σκονισμένα ράσα, ἔδι-
να μία καί σχεδόν ἐνοχικά γυρνοῦσα τοὺς δρόμους μέ τό ἐξῆς
σύστημα... Ὅπως πέφτει ἡ πέτρα στήν ἡρεμη λίμνη... Ἐνας μι-
κρός κύκλος κύματος, μετὰ ἕνας μεγαλύτερος καί οὕτω κα-
θεξῆς. Τήν μία μέρα ἕνα δεκάλεπτο περπάτημα γύρω ἀπό τό
ὑποτυπῶδες τετράγωνο, τήν ἐπόμενη σχεδόν τό διπλάσιο, τήν
μεθεπόμενη ἄλλο τόσο.

Μέσα σ' αυτόν τόν αστικό περιπλου, κάποια μέρα τό αὐτί μου ἔπιασε κάτι παράδοξο. Δηλαδή ὄχι καί τόσο παράδοξο, ἀλλά γιά τόν τόπο τῆς Μαδαγασκάρης σχεδόν μοναδικό. Ἄκουσα μουσική. Ὅχι ἀπό ἠχεῖο ἠλεκτρικό, οὔτε ἀπό γραμμόφωνο τῆς κακιᾶς ὥρας. Ἀλλά πρωτογενή μουσική. Αὐτήν πού ἐπαναλαμβάνει τρεῖς-τέσσερις νότες ξανά καί ξανά. Μία πρόβα ἐν ὀλίγοις.

Παράξενο, σκέφτηκα. Ὁ ἥλιος ὅμως βουτοῦσε πίσω ἀπό τά σύννεφα καί μέ τράβηξε πίσω δίχως νά λύσω τό μυστήριο. Τήν ἐπόμενη φορά παρέκαμψα τόν κύκλο καί πήγα ἴσια στήν πηγὴ τῆς μουσικῆς. Σέ μία παράγκα μέ τσίγκο στήν ὀροφή, μία χουῖφτα ἔφηβοι ζοῦσαν τό ὄνειρο. Μά, σκέφτηκα, ὄνειρο καί παράγκα ταιριάζουν; Ἔ, προφανῶς ταιριάζουν! Ἄλλωστε τά μάτια ἐνός παιδιοῦ δέν θέλουν πολὺ γιά νά σβῆσουν τὴν ἀσχήμια καί νά ζωγραφίσουν ἐπίμονα τὴν ὀμορφιά.

Γιά μέρες ἡ βόλτα μου κατέληγε ἐκεῖ. Σάν ταξιδιώτης πού ἔμαθε τόν δρόμο γιά τὴν πηγὴ, κάπως ἔτσι ἔτρεχα σέ μία πηγὴ πολιτισμοῦ. Μέ τόν καιρό, ὅταν ἄρχισα τίς περιοδεῖες στά μακρινά χωριά, ἡ βόλτα «πήγε περίπατο». Ἔχασα τὴν μουσική, ἔχασα τὴν παρέα τῶν παιδιῶν στά ὁποῖα ποτέ δέν μίλησα καί πάντα θαύμαζα. Ὡσπου μία μέρα, μέρα

κοινῶν βαπτίσεων, τά μάτια μου πέσανε πάνω του. Πάνω σέ ἓνα παιδί, τό ὁποῖο διακριτικά χτυποῦσε τό χέρι του στό πόδι στόν ρυθμὸ τῆς ψαλμωδίας. Συνειρμοί, νευρῶνες ἐγκεφάλου ἔστειλαν μήνυμα στό κέντρο μνήμης καί ταύτισα τόν μπασίστα μέ τόν καθηγούμενο. Σπυριδῶν βγήκε ἀπό τὴν κολυμβήθρα.

Τὴν ἐπόμενη μέρα στήν Θεία Λειτουργία ἦταν ἐκεῖ. Μέ τό ἀντίδωρο τόν ρώτησα πολλά. Πιό πολλά γιά τὴν μουσική. Τί ἀκούει, ποῦ βρίσκει ὑλικό, ποῦ ἔμαθε νά παίζει, πῶς ἀγόρασε τό μπάσο; Μοῦ εἶπε πολλά, ὑπέροχα, πού ἂν τά συμπυκνώσει κανεῖς, ἀρκεῖ μόνο ἡ φράση: «Ὅταν κάτι ἀγαπᾶς, κάνεις πολλά τρελά γι' αὐτό». «Τόν Χριστό, τόν ἀγα-

πᾶς;», τόν ρωτάω κοφτά. «Ναί», μου λέει. «Καί τί θά ἔκανες γι' Αὐτόν;». Δέν θυμᾶμαι τί ἀπάντησε, ξέρω ὅμως πώς τρία χρόνια μετά ἔκανε κάτι ὑπέροχο. Ἔπεσε στά γόνατα μπροστά στήν Ἁγία Τράπεζα, προσευχήθηκε, δέχθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα καί βγῆκε στήν Ὠραία Πύλη ὡς Διάκονος Κυρίου.

Πλέον, κάθε πρωί ψέλνει καί διακονεῖ καί κάθε ἀπόγευμα μέ "ρόκ" μαῦρο ράσο παίζει τό μπά-

σο του παρέα μέ τούς ἐφήβους μέσα στήν παράγκα. Ἄλλωστε κάτι τέτοιο εἶναι ἡ ζωή, ἡ πνευματική. Νά ἀγαπᾶς τόν Χριστό καί νά βρίσκεις τόν τρόπο ἢ καλύτερα τήν τέχνη καί τεχνική νά ἀγαπᾶς ὡς χριστιανός πλέον ὅ,τι ἔκανες στήν ζωή σου. Ὡς τό ἀλάτι τοῦ κόσμου. Λίγο, παντοῦ μέσα στήν ζύμη, έντονο στήν γεύση καί ἀόρατο.

† Ὁ Τολιάρης Πρόδρομος

Ἡ γνωστή ρήση τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου «κράτα τόν νοῦ σου στόν Ἄδη καί μήν ἀπελπίζεσαι» δέν εἶναι τυχαία. Εἶναι μία φράση πού θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι εἰπωμένη εἰδικά γιά τήν ἱεραποστολή καί τήν πραγματικότητα τῆς καθημερινότητας τοῦ ἀποστόλου τοῦ Χριστοῦ. Αποτυπώνει αὐτό πού βιώνει καί νιώθει ὁ κάθε ἱεραπόστολος στήν ἄσκηση τῆς ἱεραποστολῆς καί μάλιστα στήν πρώτη της γραμμή. Οἱ δυσκολίες σέ κάθε βῆμα, σέ κάθε προσπάθεια, εἶναι ὄχι ἀπλά πολλές, ἀλλά πάμπολλες.

Ίεραποστολικές περιοδείες στήν έπαρχία τῆς Κινσάσα

Οἱ δυσκολίες τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στήν Κεντρική Ἄφρική εἶναι ποικίλες καί αὐξανόμενες. Ἐκτός ἀπό τήν κατήχηση καί τίς βαπτίσεις ἰδιαίτερη εἶναι ἡ μέριμνα καί ἡ ἀγωνία μας γιά τήν δημιουργία νέων Ἐνοριῶν καί τήν ἀνέγερση Ἱερῶν Ναῶν, πού ἀποτελοῦν πόλο ἔλξης καί σημεῖο ἀναφοράς γιά τούς νεοφώτιστους Χριστιανούς μας.

Μέ κάθε τρόπο φροντίζουμε νά ἐξασφαλίσουμε τά χρήματα πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν κατασκευή ἀξιοπρεπῶν Ἱερῶν Ναῶν στίς μεγάλες καί μικρότερες πόλεις μέ τήν βοήθεια τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς, ὥστε νά δείξουμε στίς ἄλλες χριστιανικές ὁμολογίες ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει μία σοβαρή παρουσία στήν περιοχή.

Πρίν από λίγο καιρό, στην περιοχή Μπούντι της Κινσάσα, δημιουργήθηκε μία νέα Ένορία από τον ιερέα π. Φώτιο, ο οποίος σήμερα υπηρετεί στον Ίερό Ναό του Ίερού Χρυσοστόμου στό Κασαγκούλου. Τούς τελευταίους μήνες μέ φροντίδα του Σεβ. Μητροπολίτου Κινσάσας κ. Θεοδοσίου ή νέα αυτή Ένορία απέκτησε μόνιμο Ίερέα, τον π. Χρυσόστομο Kamesa, ο οποίος κάθε Κυριακή και έορτή λειτουργεί στην αύλή του σπιτιού ενός πιστού της Όρθοδόξου Έκκλησίας.

Η μεγάλη μέριμνα του Σεβασμιωτάτου για τό κατηχητικό έργο καταδεικνύεται καί μέ τήν ανάθεση συχνών επισκέψεων στόν Πρωτοσύγκελλο της Ίεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτη π. Γεράσιμο Belesi, ο οποίος έποπτεύει τήν λειτουργική καί κατηχητική ζωή όλων των Ένοριών. Η συμμετοχή του στις Ίερές Άκολουθίες πού τελούνται στους Ίερούς Ναούς ή στις καλύβες πού έξυπηρετούν πρόσκαιρα τίς λατρευτικές ανάγκες των Ένοριών, χαροποιεί τό ποιόνιο, γιατί δίδεται σέ όλους ή δυνατότητα νά ακούσουν καί τό σχετικό εύαγγελικό κήρυγμα.

Ίδιαίτερα παρηγορητικές καί ικανοποιητικές για τήν άποτελεσματικότητα του έργου του εύαγγελισμού στην Κινσάσα είναι οι χειροτονίες νέων ιερέων καί οι κουρές μοναχών, πού έχουν φοιτήσει στην Θεολογική Σχολή «Άγιος Άθανάσιος ο Άθωνίτης», πού στεγάζεται στην όμώνυμη Ίερά Μονή.

Στήν σύντομη περιοδεία πού

πραγματοποίησε ο Σεβασμιώτατος κ. Θεοδόσιος στο κεντρικό Κονγκό από 17 έως 19 Ιουλίου επισκέφθηκε αρχικά την πόλη Κισάντου, όπου οικοδομείται ο Ίερός Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Στην συνέχεια και μετά από 10 ώρες ταξίδι η ιεραποστολική ομάδα έφθασε στην πόλη Ματάντι, όπου οι πιστοί τελούν όλες τις Ίερες Ακολουθίες και μάλιστα τις Θείες Λειτουργίες σέ ένα ένοικιαζόμενο σπίτι. Οι πιστοί υποδέχτηκαν τόν Ποιμενάρχη τους και τόν εύχαρίστησαν γιά τήν συνεχή και άνύστακτη μέριμνά του γιά τήν έκκλησιαστική, μυστηριακή και πνευματική τους ζωή. Ο Σεβασμιώτατος τούς μίλησε γιά τήν ζωή τής έορτάζουσας Αγίας Μαρίνας, δίνοντας πνευματικές νοουθεσίες σέ όλόκληρη τήν Ένορία και μοιράζοντας ως εύλογία σέ όλους σταυρούς, κομποσχοίνια και εικόνες.

Τήν έπομένη ήμέρα επισκέφθηκε μία καινούργια Ένορία στήν κωμόπολη Τσέλα, στήν

όποια οι πιστοί χρησιμοποιούν ως τόπο λατρείας μία παράγκα. Περιπάτησε αρκετά ανάμεσα από τις καλύβες τους, χαιρέτησε τόν κόσμο, ενώ στους λίγους πιστούς πού συγκεντρώθηκαν μίλησε γιά τήν πρώτη Έκκλησία στήν οποία οι Χριστιανοί τελούσαν τις Θείες Λειτουργίες στά σπίτια αλλά και αργότερα στις κατακόμβες, πράγμα πού όχι μόνο δέν τούς δυσκόλεψε στήν χριστιανική λατρεία τους, αλλά τούς δημιούργησε τέτοιο φρόνημα ώστε κατά

τήν περίοδο τῶν διωγμῶν νά διδουν ὀμολογία Χριστοῦ. Ὡς ὑλική ὑπενθύμιση τῆς ἐπισκέψεώς του ὁ Σεβασμιώτατος μοίρασε εὐλογίες σέ ὄλους καί συνέχισε τήν περιόδειά του γιά τήν πόλη Μπόμα. Ἐκεῖ χτίζεται μεγάλος Ναός πρός τιμήν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καί Δαμιανοῦ. Οἱ πιστοί ὑποδέχθηκαν μέ χαρά τόν Σεβασμιώτατο, ὁ ὁποῖος μίλησε στούς πιστούς γιά τήν συμμετοχή τῶν Χριστιανῶν στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Ὁλος ὁ κόσμος τραγουδοῦσε καί εὐχαριστοῦσε

τόν Μητροπολίτη γιά τήν μεγάλη εὐλογία αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ στήν περιοχή. Ἡ ιεραποστολική ομάδα ἐπέβλεψε τίς ἐργασίες στόν Ἱερό Ναό δίνοντας ὁδηγίες καί στήν συνέχεια ἐπισκέφθηκε τό σχολεῖο τῆς Ἐνορίας, στό ὁποῖο ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωσε τό ὄνομα ἑνός μεγάλου ιεραποστόλου, τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως Ἰγνατίου, ἐνῶ μαζί μέ τόν μηχανικό ἀποφάσισαν νά κάνουν κάποιες ἐργασίες γιά τήν καλύτερη λειτουργία του. Ὁ Σεβασμιώτατος σταματοῦσε συνεχῶς σέ φτωχικές περιοχές, γιά νά συνομιλήσει μέ τόν κόσμο καί νά τούς εὐλογήσει, προσφέροντας τό ἡμερολόγιο τῆς Μητροπόλεως ὡς πρῶτο σημεῖο προσέγγισης τῶν ἀνθρώπων στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Στά μέσα Σεπτεμβρίου, μία ἡμέρα μετά τήν ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τό ιεραποστολικό κλιμάκιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισσάσας ξεκίνησε μία νέα περιόδειά. Τόν Σεβ.

Μητροπολίτη κ. Θεοδόσιο συνόδευαν ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἄρχιμ. Γεράσιμος Belesi καί ὁ Διάκονος Ἐφραίμ Guzonda.

Πρῶτος σταθμός ἡ πόλη Κένγκε. Στήν πόλη αὐτή ἔχει ἰδρυθεῖ μία νεόφυτη Ἐνορία, ὅπου τόν τελευταῖο ἐνάμιση χρόνο μέ πολλές προσπάθειες σπείρεται ὁ λόγος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στίς ψυχές τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

Τίς ἡμέρες αὐτές ἐστάλη ἀπό τήν Μητρόπολη ὁ π. Ραφαήλ προκειμένου νά λειτουργήσει, νά κατηχήσει καί νά βαπτίσει ἀδελφούς πού ἐπιθυμοῦν τήν εἰσοδότης στήν Ὁρθοδοξία.

Σέ ὑπαίθριο χῶρο ὁ Μητροπολίτης μίλησε στούς πιστούς πού τόν περίμεναν γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τονίζοντας ὅτι αὐτή παρέμεινε ὡς συνέχεια τῆς πρώτης Ἐκκλησίας ἀκολουθοῦσα τήν Παράδοση τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Οἰκουμενι-

κῶν Συνόδων.

Στήν συνέχεια καί μέ ἀφορμή τήν ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀναφέρθηκε στήν σημασία τοῦ Σταυροῦ στήν Ἐκκλησία μας ἀλλά καί σέ ὅλον τόν κόσμο καί πρόσφερε σέ ὅλους μικρούς σταυρούς γιά νά φοροῦν στόν λαμό τους.

Εὐχήθηκε γρήγορα νά θεμελιωθεῖ ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου στό Κένγκε, ἔτσι ὥστε οἱ πιστοί νά ἀποκτήσουν κέντρο τῆς ἐνορίας καί σταθερό χῶρο λατρείας.

Ἐπόμενος σταθμός τῆς περιοδείας ὑπῆρξε ἡ Ἐνορία τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Ἐλευθερίου, ὅπου ὁ Μητροπολίτης μίλησε μέ τόν Ἱερέα καί τούς Ἐπιτρόπους καί προγραμμάτισαν τίς ἀπαιτούμενες ἐνέργειες γιά τήν ὁλοκλήρωση τοῦ ὁμώνυμου Ναοῦ.

Στήν συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος μέ τήν συνοδεία του ἔφθασαν

στήν πόλη Ἰντιόφα, ὅπου εἶχε οἰκοδομηθεῖ ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Κινσάσας Νικηφόρο μέγαλος Ναός ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Παρασκευῆς. Κτίστηκε μέ δαπάνη τῶν πνευματικῶν παιδιῶν τοῦ μακαριστοῦ ιερομονάχου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας π. Βασιλείου κατόπιν προτροπῆς του.

Μετά ἀπό μία περιπετειώδη διαδρομή ὁ Δεσπότης καί ἡ συνοδεία του ἔτυχαν θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπό τοὺς πιστοὺς τῆς Ἰντιόφα τόσο στήν εἴσοδο τῆς πόλης ὅσο καί στόν ὑπό περάτωση Ἱερό Ναό.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ ἀπήλυθε πνευματικούς λόγους, παρέδωσε στοὺς πιστοὺς τίς πρῶτες εἰκόνες καί τά δεσποτικά μανουάλια τῶν δωρητῶν. Μάλιστα τίς εἰκόνες στό κτιστό τέμπλο ἐπικόλλησε ὁ ἴδιος μέ τήν βοήθεια τῶν ιερῶν. Οἱ πιστοὶ συγκινημένοι δέν ἔφευγαν ἀπό τόν Ναό, ἀλλά παρακολουθοῦσαν μέ με-

γάλη χαρά τήν τοποθέτηση τῶν εἰκόνων, χειροκροτοῦσαν, τραγουδοῦσαν καί εὐχαριστοῦσαν.

Τήν ἐπομένη ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στόν Ἱερό Ναό μέ τόν Πρωτοσύγκελλο Ἀρχιμ. Γεράσιμο, τόν ἐφημέριο π. Γρηγόριο καί τόν διάκονο π. Ἐφραίμ. Οἱ πιστοὶ ἀπό τό πρῶνι κατέκλυσαν τόν Ναό γιά νά ἐκκλησιαστοῦν. Συμμετεῖχαν καί δύο φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Μητροπόλεως.

Στήν Θεία Λειτουργία ἐγινε ἰδιαίτερη δέηση ὑπέρ υγείας καί σωτηρίας τῶν δωρητῶν καί τελέστηκε Τρισάγιο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ἀεμνήστων Ἀρχιερέως Νικηφόρου καί Ἱερομονάχου Βασιλείου.

Κατά τήν διάρκεια τοῦ κηρύγματος ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε στοὺς ἀνθρώπους γιά τήν ἀξία τῆς ψυχῆς καί γιά τήν σωτηρία αὐτῆς. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας χειροθέτησε πνευματικό τόν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π.

Γρηγόριο καί ἀναγνώστες τούς δύο θεολόγους φοιτητές, τόν Άαρών Muyanganga καί τόν Άαρών Mukanda, τόν ὁποῖον ὁ Δεσπότης ὀνόμασε Παρασκευά πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας τῆς Ἐνορίας. Ἀκολούθησε ἐκτενὴς συζήτηση μὲ τόν μηχανικό γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Ναοῦ.

Μετὰ ἀπὸ κοπιαστικό ταξίδι ὁ Σεβασμιώτατος μὲ τὴν συνοδεία του ἐπέστρεψαν στὴν πολυάριθμη πόλη Κικουίτ, ὅπου εἶχαν συνάντηση μὲ ὁμάδα πιστῶν, οἱ ὁποῖοι δημιούργησαν πρόσφατα μία καινούργια Ἐνορία, καί μὲ παλαιούς θεολόγους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Μητροπόλεως.

Μὲ πόνο ψυχῆς πληροφορηθήκαμε ἐκεῖ τὴν μεγάλη ζημιὰ πού ὑπέστη τό σχολεῖο στὴν κωμόπολη Γκούγκου. Ἴσχυρὴ βροχὴ καί δυνατὸς ἀέρας ξεσκέπασε ὅλο τό σχολεῖο, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ παιδιὰ νὰ χάσουν τὰ μαθήματά τους ἕως ὅτου καταφέρουμε νὰ τοποθετήσουμε καινούργια

στέγη. Παρὰ τίς προσπάθειές μας κατέστη ἀδύνατο νὰ μεταβούμε στὴν πόλη, καθὼς ἡ βροχὴ κατέστρεψε τόν δρόμο ἀπὸ ὅπου θὰ διερχόμεσταν. Οἱ ἱερεῖς τῆς Ἐνορίας, ὥστόσο, φρόντισαν καί μᾶς ἔστειλαν φωτογραφικό ὑλικὸ ἐνδεικτικὸ τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς. Ἐναποθέτουμε τίς ἐλπίδες μας στὸν Πανάγαθο, ὥστε σύντομα νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ στέγη τοῦ σχολείου μὲ τὴν δική σας ἀρωγὴ καί συμπαράσταση.

Γιὰ μία ἀκόμη φορά θέλουμε νὰ ἐκφράσουμε δημόσια τίς εὐχαριστίες καί τὴν εὐγνωμοσύνη μας στὸν Ἱεραποστολικὸ Σύνδεσμο «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτῶλος» καί δι' αὐτοῦ σέ ὅλους τούς φίλους καί δωρητές, πού ἀδιάκοπα αἰμοδοτοῦν τὴν Ἱεραποστολική μας διακονία πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μας καί τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΛΘΕΙ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ;

"Θά ἔρθει ἐποχή πού θά διψοῦν πολλοί νά μάθουν γιά τόν Χριστό καί τήν Ὁρθοδοξία! Ἔτσι θά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο σέ ὄλο τόν κόσμο."

Λόγια τοῦ Ἁγίου Παΐσιου

Ἄν μελετήσει κανεῖς προσεκτικά τά Συναίτικά Δίπτυχα 2019 (σελ. 167-193) ὑπάρχουν θαυμάσιες πληροφορίες γιά τίς ἐπισκέψεις τοῦ Ἁγίου Παΐσιου στό ὄρος Σινά (1962-1963, 1981, 1988).

Σέ ἀνύποπτο χρόνο ὁ τότε νεαρός Δαμιανός καί νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Σινά εἶχε συναντήσεις μέ τόν Γέροντα Παῖσιο καί τόν προσκάλεσε νά ἐπισκεφθεῖ τό ὄρος Σινά, κάτι πού πραγματοποίησε στίς πύ πάνω ἡμερομηνίες.

Ἀνάμεσα, λοιπόν, σ' αὐτές τίς ἡμερομηνίες ὁ τότε νεαρός Ἀρχιμανδρίτης Δαμιανός ἀποφάσισε νά ἔλθει στήν Κένυα γιά νά ἐργασθεῖ, κάτι πού ἐγινε τήν ἐποχή πού ὑπηρετοῦσε ὁ π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος.

Μάλιστα στίς σημειώσεις του σημείωνε ἀνάμεσα σέ ἄλλα καί

τά ἐξῆς: «Κάτι θά γίνει, δόξα τῷ Θεῷ, πρὸς τό Σινά ἢ πρὸς τήν ἱεραποστολή». Ἄλλωστε, κι ἐγώ λόγω αὐτῆς τῆς ἰδέας τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς βρέθηκα περιέργως στό Σινά, σέ μοναστικό δηλαδή κέντρο, πού ἀργότερα τό ἐξέλαβα καί ὡς πρόνοια τοῦ Θεοῦ!

Ἦλθε λοιπόν ὁ Δαμιανός καί γνώρισε ἀπό κοντά τήν πορεία τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς στήν Κένυα. Τήν ἐποχή ἐκείνη ὁ Γέροντας Παῖσιος βρισκόταν γιά ἀσκηση στό ὄρος Σινά. Φαίνεται πώς ὁ ἐνθουσιασμός του ἦταν τόσοσ, πού μίλησε γιά τό ἐνδιαφέρον τοῦ Ἁγίου Παΐσιου στόν τότε Μητροπολίτη Κένυας Νικόδημο, ὁ ὁποῖος στίς 4 Νοεμβρίου 1970 ἔγραψε στόν Ἅγιο Παῖσιο τήν ἐπόμενη ἐπιστολή:

Τῷ Ὁσιωτάτῳ Μοναχῷ Κυρίῳ Παΐσιῳ
Ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ τέκνῳ τῆς Ἡμῶν ταπεινότητος,
Ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ

Ἐπληροφορήθημεν παρά τοῦ πατρός Δαμιανοῦ Σαμαρτζῆ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς καί χαίρομεν ὄλως ἰδιαίτερος διὰ τήν θερμήν πίστιν καί ἀφοσίωσίν σας εἰς τό θεῖον ἔργον τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ.

Εὐχαριστοῦμε ὀλόθερμα διὰ τὰς υἱικάς προσήσεις σας καί τήν ἀγάπην σας πρός τό πρόσωπό μας. Θά χαρῶμεν ὄλως ἰδιαίτερος ἐάν ἡ διὰ τοῦδε ἀρχομένη ἀλληλογραφία μας μὴ παραμείνη εἰς τυπικά πλαίσια, ἀλλά προχωρήσῃ καί πέραν τούτων εἰς τὰ πνευματικά τοιαῦτα.

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ὑμετέρα Ὁσιότης παρά τοὺς ἀτρήτους κόπους της θά θελήσῃ διὰ τῶν τιμίων προσευχῶν της νά ἐνισχύσῃ τό λίαν δυσχερές ἔργον τῆς ἱεραποστολῆς ὑπὲρ ἡ Ἡμετέρα Μητρόπολις, ὡς μόνη Ἱεραποστολική τοιαύτη ἐπιτελεῖ εἰς τήν σύγχρονον ἐκκλησιαστικὴν ὀρθόδοξον ζωὴν.

Διὰ τοῦ π. Δαμιανοῦ ἐλάβομεν καί τοὺς Σταυρούς τοὺς ὁποίους ἡ ὑμετέρα ἀγάπη ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς. Σᾶς παρακαλῶ νά εὐχαριστήσητε καί τόν μοναχόν Στέφανον καί νά τοῦ διαβιβάσητε τὰς εὐχὰς Ἡμῶν καί εὐλογίας.

Ταῦτα καί μένομεν τῆς ἡμετέρας Ὁσιότητος διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης.

† Ὁ Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως Νικόδημος

Ὁ Γέροντας Παΐσιος μέ τόν νῦν
Ἀρχιεπίσκοπο Σινά Δαμιανό
Σινά 1963

Ο Γέροντας Παΐσιος εργαζόμενος
ὡς ξυλουργός στὴν συντήρηση τῶν
εἰκόνων στὴν Μονὴ Σινά, 1962/3

Βέβαια μέσα ἀπὸ τίς ἔρευνες καὶ τίς μελέτες μας βγάζουμε τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικός Μοναχισμός συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἱεραποστολῆς σέ ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς Οἰκουμένης.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ταπεινοὶ καὶ ἀφανεῖς ἥρωες τῆς πίστεώς μας, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ἐμφανίστηκε ὁ Ὁρθόδοξος Μοναχισμός, ἦσαν αὐτοὶ πού μέ τὴν ἀσκησιὰ καὶ τὴν προσευχὴ τους πρῶτα καὶ ὕστερα μέ τὴν παρουσία τους στά βάθη τῆς τότε καὶ σήμερον ἀπέραντης οἰκουμένης ἔδωσαν τὸ

“παρών” τους καὶ μαρτύρησαν ἀληθινὰ μέ τὸ μῆνυμά τους καὶ τὴν προσφορά τους τὸν Εὐαγγελικό καὶ χαρμόσυνο Λόγο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του.

Οἱ φωτεινές μορφές τῶν ἁγίων αὐτῶν διδασκάλων δημιούργησαν ὅλες ἐκεῖνες τίς προϋποθέσεις, ὥστε νὰ στηριχθεῖ καὶ νὰ βασιλεύσει ἡ θεία τοῦ Κυρίου ἐντολή «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἐνας σύγχρονος μοναχός σέ ἐπιστολὴ πού ἔγραψε σ’ ἓναν Ἀφρικανό κληρικό, ἐξηγεῖ ἀκριβῶς τί εἶναι ὁ μοναχός μέ τὰ ἐξῆς ἀξιοπρόσεκτα. Νὰ σημειώσουμε ὅτι αὐτός ὁ μοναχός ἐπισκέφθηκε τὴν Κένυα γύρω στὴν δεκαετία τοῦ ’80.

Λέγει, λοιπόν, χαρακτηριστικά: «Πρῶτα-πρῶτα, εἶναι ἀνάγκη νὰ δεχθοῦμε τὴν θέση ὅτι ὁ μοναχός εἶναι ἓνας θερμός πιστός χριστιανός πού ἐξέρχεται τοῦ κόσμου, εἶναι ἐξώκοσμος καὶ ἀφιερωμένος εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν, ἐν ἀσκήσει καὶ προσευχῇ καί, εἰ δυνατόν, ἐν ἀκαταπαύστη λατρείᾳ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὑπὸ κατασκευὴν ἐπίγειος ἄγγελος ἢ οὐράνιος ἄνθρωπος. Λειτουργικόν πνεῦμα εἰς διακονίαν ἀποστελ-

λόμενον. Πρέπει λοιπόν νά εἶναι ανάλογος καί ὁ τρόπος καί ὁ τόπος τῆς ζωῆς καί τῆς δράσεώς του.

Οἱ μοναχοί πού ἀκολουθοῦν αὐτή τήν πιό πάνω πορεία γίνονται στό τέλος ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς, ἀφοῦ ἔχουν συνεχῆ ἐπικοινωνία μέ τά ἐπουράνια. Εἶναι ἡ ζωντανή αὐτή παράδοση πού δημιουργεῖ μέσα στήν ψυχή τῶν μοναχῶν πνεῦμα ἀγάπης, θυσίας καί ἀγιαστικῆς προσφορᾶς.

Εἶναι οἱ φίλοι καί ἅγιοι τοῦ Θεοῦ μέ τά ιδιαίτερα αὐτά χαρίσματα καί τίς ἀρετές πού εἶναι στολισμένοι καί χαριτώνουν μέ τόν τρόπο αὐτό ὅλους ὅσους τούς πλησιάζουν καί συναναστρέφονται μαζί τους, ἀφοῦ ἐκπληροῦν στό ἀκέραιο τόν νόμο τῆς ὑπακοῆς».

Μπορεῖ ὁ Γέροντας νά μήν πορευθῆκε ποτέ του σέ ιεραποστολική Ἐκκλησία, ἦταν ὅμως ὁ ἴδιος γνώστης τῆς μεθόδου καί τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέσων ἐκείνων πού θά βοηθήσουν κάποιον πού ἤθελε νά ἐργασθεῖ ιεραποστολικά. Αὐτός ἐξασκοῦσε ιεραποστολή καί μάλιστα ἔντονη καί οὐσιαστική μέσα ἀπό τήν ἀσκησιή καί τήν προσευχή του.

Εἶχε αὐτό τό χάρισμα τῆς συνεχοῦς προσευχῆς καί ἐπικοινωνίας μέ τόν Θεό γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν τοῦ κόσμου.

Ὁ Γέροντας Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης στό ἀσκητήριό του στήν Μονή Σινά, 1962/3

Ἀγωνιοῦσε ἀληθινά, ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά μποροῦν νά ἐπικοινωνοῦν μέ τόν Θεό, νά τόν γνωρίσουν καί νά συμμετέχουν μέσα ἀπό τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας ιδιαίτερα στήν κατά Θεόν χάριν.

Νόμιζε κανεῖς ὅτι εἶχε εἰδικευθεῖ πάνω στό θέμα τῆς ιεραποστολῆς. Μά ἀφοῦ τό ζοῦσε καθημερινά μέ τήν προσευχή του καί τήν συμπόρευση του μέ ὅσους ἤθελαν νά ἀκολουθήσουν τόν δρόμο αὐτό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ναί, εἶναι γεγονός ὅτι δέν ἔκανε ιεραποστολικά ταξίδια, γιά νά εὐαγγελίσει λαούς καί φυλές τῆς

οίκουμένης, είχε όμως την άνωθεν έντολή και φώτιση έξ ούρα-νου νά παραμείνει στό Άγιον Όρος, νά μήν εξέρχεται κι από εκεί νά ένεργεί ούσιαστικά μέσα από τήν έπικοινωνία του μέ τόν ούρανό για τούς έργαζόμενους και θυσιαζόμενους έπιτόπια. Ήταν ή άσκησή του αυτή και μιλούσε άφ' έαυτού ιεραποστολική.

Τί καλύτερη προσφορά στόν χώρο τής ιεραποστολής από εκείνη τής δικής του παρουσίας και συνεχούς άδιαλείπτου προσευχής του; Έδωσε στους ανθρώπους μία διαχρονική και χαρισματική προσφορά και τούς όδηγησε έτσι στην θεογνωσία και μέ αυτόν τόν τρόπο έπιβεβαίωσε τό γεγονός τής συνεχούς προσιτής παρουσίας του Χριστού σέ όσους πιστεύουν και αγαπήσουν Αυτόν πού είναι «χθές και σήμερα ό αυτός

και εις τούς αιώνας».

Χαρακτηριστικά για τό θέμα τής ιεραποστολής είναι τά λόγια του Άγιου Παϊσίου, πού ανέφερε ότι «για νά πάει κάποιος στην ιεραποστολή και νά έχει θετικά άποτελέσματα, πρέπει νά είναι άγιος. Δέν φθάνει νά μάθει νά όδηγεί αυτοκίνητο ή άλλα παρόμοια, πρέπει νά κάνει θαύματα!» Όταν π.χ. συναντήσει σέ κάποια γωνιά του δρόμου έναν μάγο, θά πρέπει νά του κάνει κάποιο θαύμα, ώστε ό μάγος ό καημένος νά πιστεύσει στόν Χριστό... Και συνέχιζε, λέγοντας ότι «αυτό τό πνεύμα τής ιεραποστολής, τό μή όρθόδοξο, έχει μπει και σέ μάς. Δέν κοιτάμε τόν έαυτό μας πού είναι γεμάτος πληγές και βρωμάμε, αλλά πώς νά σώσουμε τούς άλλους. Αυτό τό έλαφρό ιεραποστολικό πνεύμα είναι έμπόδιο για τόν μοναχό. Ένώ αν αρχίσουμε από τόν έαυτό μας, πού έχει άτελείωτη δουλειά, αν στραφούμε μέσα μας, τότε θά βοηθηθούν και οι άλλοι...».

Σ' αυτό ό Άγιος επέμενε και είχε άπόλυτο δίκαιο. Έβλεπε στό πρόσωπο του ιεραποστόλου τά χαρίσματα τής άγιοσύνης και τής σωστής βιωτής ως άπαραίτητα για τήν άνάληψη τής ιεραποστολικής έκστρατείας ανά τά Έθνη.

† Ό Ναϊρόμπι Μακάριος

Όσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...

Μέ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Κύριο καὶ Θεό μας γιὰ τίς εὐλογίες καὶ τίς καθημερινές δωρεές Του, ἐπικοινωνοῦμε μαζί σας γιὰ νὰ μοιραστοῦμε τὴν μεγάλη χαρὰ πού λάβαμε μέ τίς βαπτίσεις, τίς ὁποῖες τελέσαμε πρόσφατα στό Ἱεραποστολικό μας Κλιμάκιο.

Πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο, στό Σουλαουέσι, ἕνα ἀπὸ τὰ νησιά τῆς Ἰνδονησίας, γνωρίσαμε ἔντεκα ἀνθρώπους πού ζήτησαν νὰ γνωρίσουν τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ἡ κατήχησή τους διήρκεσε δέκα περίπου μῆνες καὶ πραγματοποιεῖτο μέ τηλεδιάσκεψη μέσῳ τοῦ διαδικτύου, καθὼς ἡ ἀπόσταση τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Κλιμακίου στό Μοτζοκέρτο ἀπὸ τὸ Μανάντο, τὴν πρωτεύουσα τῆς ἰνδονησιακῆς ἐπαρχίας τοῦ Βόρειου Σουλαουέσι, εἶναι περίπου 2.250 χλμ. καὶ μάλιστα ἀπαιτεῖται νὰ διασχίσεις καὶ τὴν θάλασσα μέ πλοῖο.

τοῦν ὡς Χριστιανοί καί μάλιστα νά τελέσουμε τό μυστήριον τοῦ γάμου τους στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στό Γκουνούγκ Γκενταγκάν. Αποφάσισαν μάλιστα νά μείνουν στό Μοτζοκέρτο γιά τρεῖς μήνες, ὥστε νά βιώσουν τήν ἐκκλησιαστική ζωή καί νά μετέχουν καθημερινά στίς ιερές ἀκολουθίες.

Εὐχόμαστε ὁ Κύριός μας νά τοὺς χαρίζει εἰρήνη καί κάθε εὐλογία γιά τόν μεγάλο πόθον τους νά γνωρίσουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καί νά καταστοῦν μέλη Της.

Πρόσφατα τελέσαμε τήν βάπτισιν ἑνός μουσουλμάνου, τοῦ

Σκεφθεῖτε μόνο ὅτι ἓνα ζευγάρι κατηχουμένων πού ἀποφάσισε νά ἔρθει κοντά μας στό Μοτζοκέρτο γιά νά βαπτιστεῖ, ταξίδευε πέντε ἡμέρες μέ αὐτοκίνητο ἀπό τήν πόλη Μανάντο στό λιμάνι τοῦ Μακάσαρ καί στήν συνέχεια ἄλλες δύο ἡμέρες μέ πλοῖο μέχρι τήν Σουραμπάγια. Παρά τήν μεγάλη ταλαιπωρία πού ὑπέστησαν, τοὺς χαροποίησε ιδιαίτερα ἡ τελετή τῆς βάπτισής τους στίς 14 Ἰουλίου.

Οἱ δύο νεοφώτιστοι ἀδελφοί μας, πού ἦταν Προτεστάντες, ἔλαβαν τά χριστιανικά ὀνόματα Παρασκευᾶς-Δημοσθένης καί Εὐθυμία. Μετά ἀπό δεκαεπτὰ ἡμέρες ἀποφάσισαν νά παντρευ-

Άλντο, πού έλαβε τό χριστιανικό όνομα Εύάγγελος. Ό νεοφώτιστος άδελφός μας, προέρχεται από φανατική μουσουλμανική οίκογένεια και κατάγεται από τήν πόλη Πονορόγκο τής Άνατολικής Ίάβας.

Ή γνωριμία μας πραγματοποιήθηκε μέσω του διαδικτύου και στην συνέχεια έπικοινωνήσαμε μαζί του τηλεφωνικά, καλώντας τον μάλιστα νά έπισκεφθει τόν Ναό μας, ώστε νά αρχίσουμε τά μαθήματα κατήχησης μέ τήν βοήθεια του βιβλίου του μακαριστού π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου. Ή κατήχηση διήρκεσε έννέα μήνες και ή βάπτισή τελέστηκε στις 16 Όκτωβρίου 2023 μέ ανάδοχο τόν ένοριτή μας Παΐσιο

Μπάγιου.

ΌΕύάγγελος σήμερα παρακολουθεί μαθήματα ιαπωνικής γλώσσας, γιατί πρόκειται νά μεταβεί στην Ίαπωνία, όπου θά έργαστεί σέ μία έταιρεία παραγωγής και πώλησης ύφασμάτων. Είθε ο Κύριός μας νά τόν κατευθύνει στην χριστιανική πλέον ζωή του και νά του χαρίζει κάθε εύλογία.

Μεγάλη ήταν ή χαρά μας και για τήν βάπτισή δύο νέων κατηχουμένων μας, του Νικολάου και τής Αικατερίνης, πού γνωρίστηκαν στά κατασκηνωτικά προγράμματα του Ίεραποστολικού

μας Κλιμακίου, πού πραγματοποιούνται έτησίως γιά τήν νεολαία μας.

Ο Νικόλαος καί η Αικατερίνη ήταν Μεταρρυθμιστές (αίρεση του Προτεσταντισμού) καί η κατήχησή τους πραγματοποιήθηκε σταδιακά μέσα από συζητήσεις πού κάναμε γιά τήν δημιουργία του ανθρώπου, γιά τήν αγάπη του Θεού καί φυσικά γιά τήν δογματική διδασκαλία τής Εκκλησίας μας καί τήν Όρθόδοξη πνευματικότητα.

Τό μυστήριο τής βάπτισης τελέστηκε στις 29 Οκτωβρίου

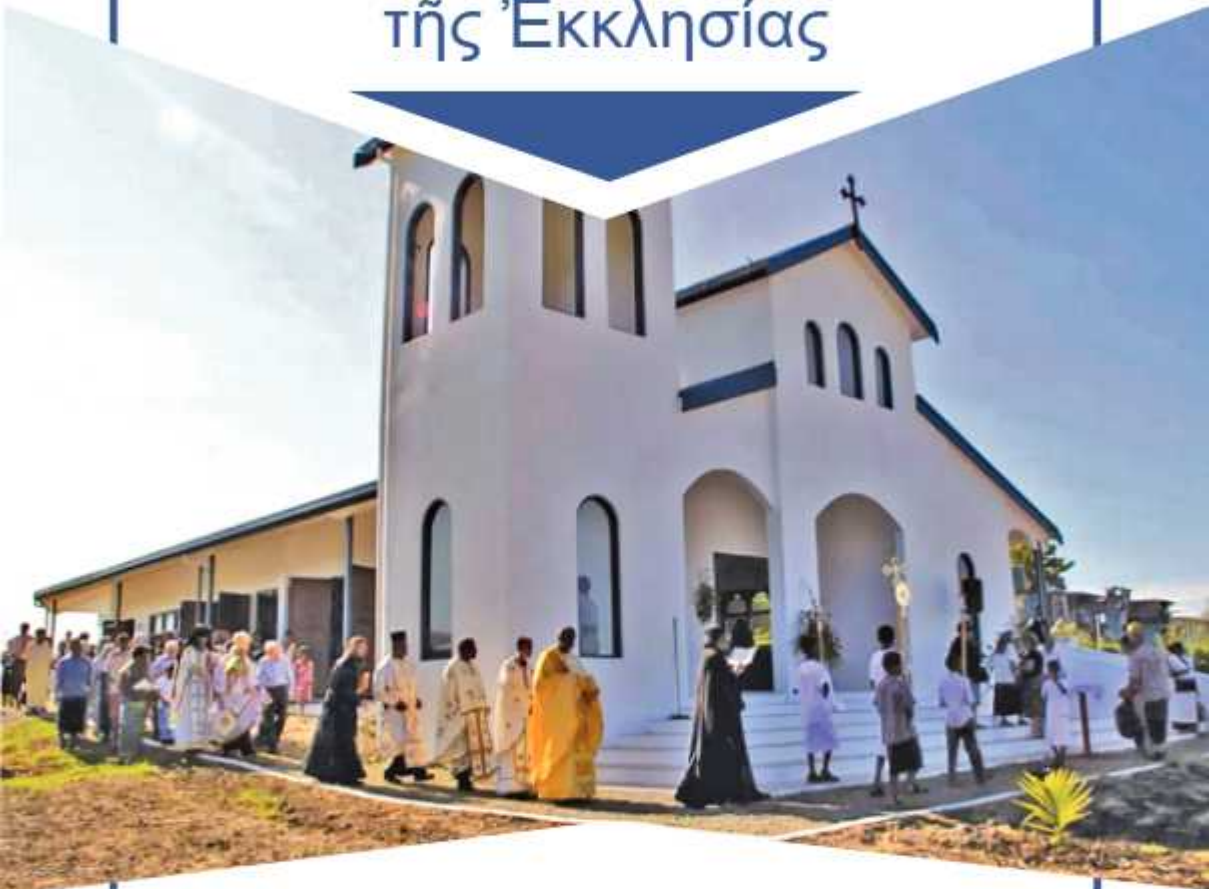
στόν Ίερό Ναό Αγίας Αικατερίνης του Μποϊολάλι από τόν π. Μεθόδιο Σρί Γκουνάρτζο. Είναι ο πρώτος Ναός του Ίεραποστολικού μας Κλιμακίου καί υπέστη αρκετές ζημιές στόν πρόσφατο σεισμό τόν περασμένο Ίούλιο. Η ανακαίνισή του είναι έπιτακτική ανάγκη καί εύελπιστούμε στην δική σας στήριξη.

Εϋχεσθε καί προσεύχεσθε, αδελφοί μας, γιά τό μικρό μας ποιμνιο.

Μέ αγάπη Χριστού,
π. Τιμόθεος Τζόκο

Ἱεραποστολή, ὁ πραγματικός σκοπός τῆς Ἐκκλησίας

Λίγες μέρες μετά τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, τήν γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ σκέψη μας τρέχει στά πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στόν πλανήτη Γῆ.

Ἄνθρωποι ἀγράμματοι καί ἀπλοί, χωρίς γνώσεις καί περ-
γαμηνές, μέ μοναδικό τους ἐφόδιο τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγί-
ου Πνεύματος γιά τό ποιός πραγματικά ἦταν ὁ Χριστός καί
ποιό ἦταν τό ἔργο Του στήν γῆ, διεσπάρησαν σέ ὅλη τήν τότε
γνωστή οἰκουμένη γιά νά διαλαλήσουν τήν μεγάλη ἀλήθεια,
ὅτι ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος καί ὅτι περιμένει τόν ἄνθρωπο
νά γίνει κατά χάριν Θεός.

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος στό Saweni Φίτζι

Αὐτό τοὺς κατέστησε πανεπιστήμονες, γιατί ὄχι μόνο κατανόησαν, ἀλλὰ εἶχαν ἐμπειρία τῆς Ζωῆς. Αὐτὴ τὴν ἐμπειρία θέλησαν νὰ μοιραστοῦν μέ ὄλους δημιουργώντας τίς προϋποθέσεις, δηλαδή δημιουργώντας τὴν Ἐκκλησία. Ἔβαλαν τίς βάσεις, ὥστε αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀλήθεια νὰ μείνει ζωντανή στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ὄλων τῶν αἰώνων.

Δημιουργήθηκε ἡ Ἐκκλησία, πού σκοπό ἔχει νὰ καθαγιάσει κάθε ἄνθρωπο σέ ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς καί σέ ὄλους τοὺς αἰῶνες, προσφέροντας τὴν ἐμπειρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ εὐθύνη λοιπόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ κόσμου καί τῶν αἰώνων εἶναι εὐθύνη τῆς καθόλου Ἐκκλησίας μέσω τῆς ιεραποστολῆς.

Τὰ χαρίσματα διαμοιράζονται

στά μέλη, ἡ Ἐκκλησία ὁμως τὰ φέρει ὅλα. Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πραγματώνεται μέ τήν –ἀλλά καί– στήν συνεισφορά κάθε μέλους. Ὅλοι ἔχουν δικαίωμα στήν χαρά τοῦ Οὐρανοῦ, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος γνωρίζει τόν Θεό, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος ζεῖ τήν Ἁγιότητα. Ἡ χαρά τῆς Ἁγιότητος εἶναι προϊόν τῆς προσφοράς τοῦ ἑαυτοῦ. Προσφορά χρόνου, χαρισμάτων, πόρων, φροντίδας καί προσευχῆς. Πέραν τοῦ ἑαυτοῦ.

Μεγάλος ἐχθρός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν ἐθνῶν εἶναι ἡ ἐπανάπαυση τῶν «ἐκλεκτῶν», ὧσων δηλαδή θεωροῦν κοντόφθαλμα ὅτι ἡ προσωπική τους τελείωση ὀλοκληρώνεται στόν ἑαυτό τους, ὧσων δέν κατανοοῦν ὅτι ἡ ὀλοκλήρωση μέσα στήν Ἐκκλησία περιλαμβάνει ἀπαραιτήτως τόν πλησίον, τόν κάθε πλησίον, αὐτόν τόν πλησίον πού ὁ Χριστός κατέστησε κλειδί τοῦ Παραδείσου.

Ἡ θέαση καί ἡ ἐννοια τοῦ ἄλλου, τοῦ πλησίον, εἶναι τό κλειδί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Διαφορετικά ἐνῶ ἔχουμε ὠραίους Ναούς, ὠραίες ἐκκλησιαστικές τέχνες, ὠραία ὀργάνωση, ὠραία διοίκηση, ὠραία ἐξωτερική περιβολή καί ἄλλα ὠραία, δέν βιώνεται ὁ Χριστός. Χωρίς τήν ἐννοια τοῦ ἄλλου, τοῦ πλησίον, ὁ παράδεισος παραμένει ἐρμητικά κλειστός.

Ἡ ἐποχή μας θεοποίησε τόν ἄνθρωπο μά κυρίως τόν ἑαυτό μας. Ἐκκλησία χωρίς ἱεραποστολή, εἶναι ἐκκλησία χωρίς σκοπό. Καί ἐκκλησία χωρίς σκοπό εἶναι ἓνα ψέμα, εἶναι ψεύτικη, εἶναι ἀνθρώπινη, χωρίς Ἅγιο Πνεῦμα, χωρίς Θεό. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς δείχνει τόν τρόπο. Μᾶς καλεῖ νά ξεπεράσουμε τόν ἑαυτό μας, νά βροῦμε τόν ἄλλο. Προσφέροντας τόν ἑαυτό μας, λαμβάνουμε Θεό.

† Ὁ Νέας Ζηλανδίας Μύρων

